EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.8.2020
COM(2020) 438 final

2020/0210 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på den Europæiske Unions vegne på møderne mellem parterne i aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører den afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne mellem parterne i aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav i forbindelse med den påtænkte vedtagelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav

Aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav ("aftalen") har til formål at forebygge ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav ved anvendelse af forebyggende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning som led i en langsigtet strategi med henblik på at sikre sunde marine økosystemer og sikre bevarelsen og en bæredygtig udnyttelse af fiskebestande. Aftalen forventes at træde i kraft senere i år.

Unionen er part i aftalen[1].

2.2. Partsmødet

Partsmødet er det besluttende organ i henhold til aftalen, som mødes hvert andet år eller oftere, hvis det beslutter det. Afgørelser i procedurespørgsmål træffes ved simpelt flertal, og afgørelser om væsentlige spørgsmål træffes ved konsensus. Unionen har medbestemmelses- og stemmeret.

2.3. Afgørelser truffet af partsmødet

Partsmødet har beføjelse til at vedtage bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og disse er bindende for de kontraherende parter.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Det foreslås, at den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne mellem parterne, fastlægges efter en totrinsmodel. De vejledende principper og retningslinjer for Unionens holdning fastlægges i en rådsafgørelse for flere år ad gangen, hvorefter holdningen justeres forud for hvert møde ved et uofficielt kommissionsdokument, som drøftes i Rådets arbejdsgruppe.

Denne tilgang anvendes i øjeblikket også i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på disse møder.

I nærværende afgørelse er medtaget principperne og retningslinjerne for den nye fælles fiskeripolitik som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013[2], idet der også tages hensyn til målene i Kommissionens meddelelse om den eksterne

[1] Rådets afgørelse (EU) 2019/407 af 4. marts 2019 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav (EUT L 73 af 15.3.2019, s. 1).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

dimension af den fælles fiskeripolitik[3]. Det tager også hensyn til Rådets konklusioner om havene, herunder Arktis[4], den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen "En integreret EU-politik om Arktis"[5], og Rådets konklusioner[6] om den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen "International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid"[7].

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

"Retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"[8].

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Partsmødet er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav.

De retsakter, som partsmødet skal vedtage, er retsakter, der har retsvirkninger. Partsmødets påtænkte retsakter får bindende virkning i henhold til folkeretten og vil kunne få afgørende indflydelse på Unionens lovgivning, nærmere bestemt:

- Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri)[9]
- Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik[10], og
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder[11].

De påtænkte retsakter supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for aftalen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

---

3 KOM(2011) 424 af 13.7.2011.
4 14249/19 af 19.11.2019.
5 JOIN(2016) 21 final af 27.4.2016.
6 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.
7 JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.
8 Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, sag C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.
9 EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.
10 EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.
11 EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

De påtænkte retsakters primære formål og indhold vedrører fiskeri. Forordning (EU) nr. 1380/2013 udgør retsgrundlaget for udarbejdelsen af de principper, der skal afspejles i denne holdning.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 43, stk. 2, i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 43, stk. 2, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

2020/0210 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på den Europæiske Unions vegne på møderne mellem parterne i aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 2 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav ("aftalen") blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse (EU) 2019/407[1]. Aftalen forventes at træde i kraft senere i år.

(2) Partsmødet har ansvaret for vedtagelsen af foranstaltninger, der skal sikre aftalens gennemførelse for at nå målet om at forebygge ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav ved anvendelse af forebyggende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning som led i en langsigtet strategi med henblik på at sikre sunde marine økosystemer og sikre bevarelsen og en bæredygtig udnyttelse af fiskebestande. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.

(3) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013[2] skal EU sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteter er miljømæssigt bæredygtige på langt sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til at sikre fødevareforsyningen. Det er ligeledes fastsat i nævnte forordning, at Unionen skal forvalte fiskeriet efter en forsigtighedstilgang og bestræbe sig på at sikre, at udnyttelsen af havets biologiske ressourcer genopretter og opretholder bestandene af befiskede arter på niveauer, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte. Endvidere er det i nævnte forordning fastsat, at Unionen skal træffe forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, støtte udbygningen af videnskabelig viden og rådgivning, gradvis eliminere udsmid og fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, til undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster og til fiskeri med begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeressourcerne. Derudover er det i forordning (EU) nr. 1380/2013 udtrykkeligt fastsat, at Unionen skal anvende

[1] Rådets afgørelse (EU) 2019/407 af 4. marts 2019 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav (EUT L 73 af 15.3.2019, s. 1).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

disse mål og principper i forbindelse med varetagelsen af sine eksterne fiskeriforbindelser.

(4) Som anført i Rådets konklusioner om havene, herunder Arktis[3], den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen "En integreret EU-politik om Arktis"[4], og Rådets konklusioner[5] om den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen "International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid"[6] er støtte til aftalen og en eventuel oprettelse af en regional fiskeriforvaltningsorganisation eller -ordning for det åbne hav i Arktis et vigtigt mål for Unionen med henblik på at beskytte det arktiske miljø og sikre en bæredygtig udvikling i og omkring Arktis på baggrund af internationalt samarbejde.

(5) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne mellem parterne i aftalen, bør fastlægges for perioden 2020-2024, da bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i henhold til aftalen får bindende virkning for Unionen og vil kunne få afgørende indflydelse på Unionens lovgivning, nærmere bestemt Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008[7] og (EF) nr. 1224/2009[8] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403[9].

(6) I betragtning af det begrænsede kendskab til fiskeressourcerne i aftaleområdet og disse ressourcers art samt det deraf følgende behov for, at der i Unionens holdning tages hensyn til den nye udvikling, herunder nye videnskabelige og andre relevante oplysninger, der forelægges forud for eller på møderne mellem parterne, bør der i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne som fastsat i artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union fastlægges procedurer for præciseringen fra år til år af Unionens holdning for perioden 2020-2024.

(7) Denne afgørelse om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne mellem parterne i aftalen kan senere blive fulgt af endnu en særskilt rådsafgørelse om indledning af forhandlinger med henblik på oprettelse af endnu en eller flere regionale eller subregionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -ordninger for det åbne hav i Arktis.

---

3 14249/19 af 19.11.2019.

4 JOIN(2016) 21 final af 27.4.2016.

5 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.

6 JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.

7 Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

8 Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

9 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne mellem parterne i aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav (aftale) er fastlagt i bilag I.

Artikel 2

Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages på møderne mellem parterne i aftalen, præciseres fra år til år i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 3

Unionens holdning, som er fastlagt i bilag I, vurderes og revideres, hvis det er relevant, af Rådet på forslag af Kommissionen senest med henblik på mødet mellem parterne i aftalen i 2025.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand